

Derudover har jeg et andet spørgsmål til hr. Thor Pedersen, der har været meget tæt på de her forhandlinger om finansloven – vi har set, at han har vandret ind og ud af Finansministeriet – og det er om de 30.000 mennesker i Danmark, der er på den såkaldte overgangsydelse. Her kan jeg se, at statsministeren i dag har udtalt noget om, at de kan fortsætte på fuldstændig uændrede vilkår, når de går fra overgangsydelse over på efterløn med 82 pct.s dagpenge. Men nu siger en kontorchef i Arbejdsministeriet, at de skal på folkepension som 65-årige.

Her synes jeg, det kunne være interessant at høre, da Venstre har været så tæt inde på forhandlingerne, om disse 30.000 mennesker skal opføres som folkepensionister fra 65-års-alderen, når de har fået et udtrykkeligt løfte om, at de kunne blive på efterløn, til de blev 67 år. Jeg synes, det er helt centralt at få afklaret det her i forhandlingerne i dag.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Inden frokost stillede jeg hr. Thor Pedersen et par spørgsmål vedrørende førtidspensionen; dem fik jeg ikke noget svar på.

Jeg vil gerne forsøge igen ud fra det udsagn, der kom i ordførertalen om, at Venstre er optaget af, at der nu vil blive taget fat på at sikre, at der bliver færre førtidspensionister. Jeg tolker ikke dette udsagn, som om Venstre nu vil gå ind og arbejde for, at det stort set skal være umuligt at få en førtidspension. Jeg vælger at tolke dette udsagn således, at Venstre vil arbejde aktivt på, at vi undgår, at folk kommer i den situation, at de kommer i nærheden af en førtidspension, og at vi fremover sikrer, at vi får et ordentligt arbejdsmiljø, at vi sikrer, at nedslidningen undgås, at vi sikrer, at der sker færre ulykker, osv. Sådan vælger jeg at tolke Venstres udsagn her.

Og så kommer mit spørgsmål til hr. Thor Pedersen: Hvordan hænger det sammen med, at Venstre gentagne gange her fra Folketingets talerstol har forsøgt at sprænge arbejdsmiljøloven i luften?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Til hr. Jørgen Estrup med hensyn til, hvor langt Venstre har bevæget sig ind mod midten. Altså, det er nogle mærkelige bevægelser. Da Muren faldt i 1989, sagde man så, at Vesten havde bevæget sig mod øst? Eller var det sådan, at der

var nogle i øst, der i virkeligheden begyndte at bevæge sig mod helt andre, på delområder liberale tanker om, hvordan mennesker kunne leve? Hvor gik bevægelsen?

Jeg mener ikke, at Venstre egentlig har flyttet sig, men jeg vil sige, at det opfattes, som om der nu er større støtte til gode, sunde, liberale, sociale synspunkter.

Hr. Poul Nødgaard spurgte om indfasningen af den nye folkepensionsalder. Det, jeg kan sige helt præcis, er, at de, der bliver 60 år den 1. juli 1999 og senere, vil opleve at blive de første, der opnår den nye folkepensionsalder den 1. juli år 2004 i en alder af 65 år. Det er det, der helt præcis er aftalt om indfasningen af den nye folkepensionsalder.

Så spørger hr. Poul Erik Dyrland om vore synspunkter vedrørende begrænsningen i antallet af førtidspensioner. Det er rigtigt, at begrænsningen ligger i, at man undgår, at folk overhovedet bliver skubbet til side med dette prædikat: Vi tror aldrig, vi kan få brug for dig på arbejdsmarkedet; du er nok nødt til at leve uden for arbejdsmarkedet. Det er en meget, meget hård dom, som ingen i virkeligheden burde have retten til at fælde.

Det, vi skal sigte mod, er, at det, man kan, skal man også have lov til, og så supplerer man op med sociale ydelser til et anstændigt niveau i det år, det drejer sig om. Det er altså en langt større aktiv indsats for at forhindre, at folk får det prædikat: Vi tror aldrig, vi kan få brug for dig.

Hvordan hænger det sammen med arbejdsmiljøloven? Det er jo et meget godt spørgsmål, som er meget bredt. For det er rigtigt, at der noget, vi er imod – f.eks. at folk ikke kan få lov at rense deres egne tagrender eller bliver lagt i håndjern af politiet, fordi de skifter tagplader.

Det er rigtigt, at der er områder, hvor vi mener, at loven slet ikke skal have virkning, nemlig med hensyn til det, man selv gør inden for hjemmets fire vægge, og det er også rigtigt, at arbejdspladsvurderinger kan være fantastisk svære at håndtere for en lille virksomhed. Det kan medføre, at det er arbejdspladser, man nedlægger, og ikke et spørgsmål om et miljø, man tilgodeser.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har nu 5 korte bemærkninger tilbage, og derefter agter jeg at gå videre i ordførerrækken.

Hr. Aage Frandsen og derefter hr. Kristen Touborg.